

Abstract

The Korean nations and the Korean diasporas: A challenge to nationalist ideology or a strengthening of ethnic ties?

Ever since the colonial world order of European empires imploded after World War II, and the refugee crisis that broke out after the end of the Cold War when globalisation became the talk of the town in Western academia, the field of diaspora studies has exploded with buzzwords like cosmopolitanism, sojourning, expatriation, networking, travelling, exile and migrancy, and it is now commonplace to argue that diasporised groups with their hybrid conditions and multilocational subjectivities pose a serious challenge to nationalist identities based on cultural stability and territorial unity. Given the sheer number of diaspora scholars, there are many different suggestions as to what a diaspora actually means. Despite an antagonism between old and new conceptions of a diaspora and different ideas among researchers of what a diaspora consists of in the first place beyond a “homing desire” and a collective identity, all would agree that in the age of the erosion of the nation state, the expansion of global capital, massive refugee movements, and transnational electronic mediation, diasporas do matter and play an important role. Additionally, while many like to see a clearly discernable liberating potential in diasporas beyond modernist nation states, others argue that the asymmetric power relations between a diaspora, a homeland and a host country are easily overlooked and ignored and that the concept diaspora itself instead functions to revitalise essentialist identities and cannot transcend entities like race, gender or class. The modern exodus of Korean people began in the second half of the 19th century when the Chosôn dynasty began to crumble. Korea’s four neighbouring countries, Russia (later the Soviet Union and Central Asia), China, Japan and the U.S., have from the beginning constituted the most important host countries where 90 percent of the Korean diaspora is located. Emigration continued during the colonial period, and went on throughout the authoritarian regimes creating a diaspora which today numbers 4.5 million people located in 151 different countries: 2 million *Chosônjok* in China, 1 million Korean-Americans in the U.S., 700,000 *Zainichi* Koreans in Japan, 500,000 *Koryô saram* in Central Asia, and tens of thousands of others divided between Canada, Russia, South America, West and Southeast Asia and Europe. For many years, North Korean diaspora policy and its vision of a Koryô federation encompassing all ethnic Koreans worldwide was much more pronounced. Nevertheless after the end of the Cold War and from the mid-1990s, the huge and widely scattered Korean diaspora has increasingly come to play a part in South Korea’s globalisation drive where the overseas Koreans are officially designed as national assets. With the background of this recent development of a more pronounced South Korean diaspora policy and theories of ethnonationalism, transnationalism and postcolonial nation-building, this study examines the relationship between the two Korean nation states and the Korean diasporas. The study is carried out by making comparisons and drawing parallels to other postcolonial diasporas, by scrutinising and analysing North and South Korean diaspora policies, and by looking at the history and contemporary status of the Korean diasporas and particularly of its more marginalized segments like adopted Koreans, military and international brides and mixed race people.

Keywords: Korea, nationalism, migration, ethnicity, diaspora, transnationalism

Tobias Hübinette, Multicultural Centre, Botkyrka, Sweden

Den koreanska nationen och dess diasporor. En utmaning mot eller ett stärkande av den etniska identiteten?

Syftet är att undersöka den koreanska statens transnationella diasporapolitik med bakgrund av en historisk och demografisk beskrivning av de olika koreanska diaspororna och framväxten av den koreanska diasporapolitiken, och med tonvikt på tre etniskt koreanska befolkningsgrupper som sällan syns eller hörs vare sig i offentligheten eller inom forskningen trots att de utgör en betydande del av den koreanska diasporabefolkning som lever i västvärlden, det vill säga koreanska barn adopterade av västerländska föräldrar, koreanska kvinnor gifta med västerländska män, och barnen till de koreanska kvinnorna och de västerländska männen. Med utgångspunkt i den utpräglad etniska nationalism Korea omhuldar så starkt som säger att koreanerna är ett homogent folk med en homogen kultur, i det faktum att den koreanska diasporan idag ses som nyckeln till Koreas globalisering och framtid, och i den allmänt negativa bild som finns i Korea av adoptiv- och blandbarn och koreanska kvinnor som gifter sig med västerländska män, är projektets forskningsfråga: Hur förhåller sig den koreanska staten, uttryckt i sin transnationella diasporapolitik, till dessa tre etniskt koreanska befolkningsgrupper i forskningringen som enligt den officiella etnonationalistiska ideologin måste betraktas som en del av den koreanska nationen och den numera så högt värderade koreanska diasporan, och till och med onekligen utgör dess mest västerlandiserade och därmed dess mest potentiellt värdefulla segment, med bakgrund av att den allmänna synen på dessa grupper inom Korea traditionellt präglats av starkt negativa föreställningar? Innebär den koreanska diasporapolitikens möte med och relation till dessa tre samtidigt både marginaliserade och privilegierade exilgrupper en utmaning mot den koreanska nationella gemenskapen och självidentiteten, eller innebär det tvärtom ett stärkande av de etniska aspekterna av den koreanska nationalismen?

De mest västerlandiserade delarna av den koreanska diasporan, men samtidigt också fram tills nu de mest marginaliserade i relation till hemlandet, är utan tvivel de uppemot 200 000 koreanska barn som adopterats till västerländska föräldrar och som finns utspridda i ett 20-tal västländer, de uppemot 200 000 koreanska kvinnor som lever som fruar till västerländska män i samma länder, och slutligen barnen till dessa som bara i USA enligt den senaste folkräkningen från år 2000 uppgår till minst 150 000. Just dessa tre specifika exilgrupper har trots sitt potentiella värde som de mest strategiskt placerade diasporamedlemmarna i de västerländska värdländerna i termer av kulturell assimilation, social integration och ekonomiskt välstånd, hitintills varit relativt frånvarande i den officiella diskursen och politiken, och traditionellt har den allmänna synen på dessa grupper i Korea präglats av starkt negativa känslor och föreställningar pendlandes från skuld och skam till öppet förakt. Forskningsprojektet fokuserar just på denna delikata skärningspunkt mellan en etniskt inkluderande och en kulturellt exkluderande etnonationalism där retorik och praktik hittills har haft svårt att sammansmälta, och en aggressivt implementerad transnationalism i form av en diasporapolitik som hierarkiserar och värderar de olika koreanska diasporabefolkningarna efter graden av västerländskhet och ekonomisk status. Å ena sidan är adoptiv- och blandbarnen och fruarna till västerländska män inte längre "riktiga" koreaner i en kulturell bemärkelse, men å andra sidan är de ju trots allt ändå etniska koreaner, och framför allt utgör dessa tre grupper definitivt de mest välintegrerade och väletablerade delarna av den koreanska diaspora som lever i Väst, det vill säga just de den koreanska staten idag så ivrigt vill ha kontakt med och gör anspråk på.

Related publications

2000

“Utlandskoreaner” [Overseas Koreans], *Um & Yang: Medlemstidning för Adopterade Koreaners Förening* no. 4/2000 (vol. 9), pp. 18-24.

2002

“North Korea and adoption”, *Korean Quarterly* no. 4/2002 (vol. 5), pp. 24-25.

“Minjung-rörelsen i Sydkorea. Nationalism i en delad nation” [The Minjung movement in South Korea. Nationalism in a divided nation], *Statsvetenskaplig Tidskrift* no. 1/2002 (vol. 105), pp. 18-24.

2003

“Koreans in Europe”, in Mihee-Nathalie Lemoine & Kate Hers (ed.), *Overseas Korean Artists Yearbook O.K.A.Y. volume 3*, Seoul: Star-Kim Project, 2003, pp. 6-9.

“Nordkorea och adoption” [North Korean and adoption], *Um & Yang: Medlemstidning för Adopterade Koreaners Förening* no. 1/2003 (vol. 12), pp. 21-27.

2004

“Nordkorea och adoption” [North Korea and adoption], *Internationella Studier* no. 1/2004 (vol. 34), pp. 60-67.

2008

“En annan syn på den koreanska frågan bortanför ideologisk antagonism och nationalistisk retorik. Recension av Hyung Gu Lynn: Bipolar orders. The two Koreas since 1989” [The Korean issue beyond ideological antagonism and nationalistic rhetoric. Review of Hyung Gu Lynn: Bipolar orders. The two Koreas since 1989], *Internationella Studier* no. 4/2008 (vol. 38), pp. 130-34.

“Review of Gi-Wook Shin, Soon-Won Park & Daqing Yang (eds.): Rethinking historical injustice and reconciliation in Northeast Asia: The Korean experience”, *Korean Studies* vol. 32/2008, pp. 195-197.

Related presentations

2005

“Den koreanska diasporan – en utmaning mot den koreanska identiteten [The Korean diaspora – challenging the Korean identity], Department of Oriental Languages, Stockholm University, Stockholm, 2005-04-05.

“Kolonialism, nationalism och postnationalism [Colonialism, nationalism and postnationalism], Department of Oriental Languages, Stockholm University, Stockholm, 2005-09-29.

2006

“De adopterade koreanerna och den koreanska nationen” [The adopted Koreans and the Korean nation], *The Politics of Community in East Asia*, Nordic Association for the Study of Contemporary Japanese Society, Swedish Institute of International Affairs, Stockholm, 2006-09-23.

2007

“Sydkorea ur ett vänsterperspektiv [South Korea from a leftist perspective], Vänsterpartiet, Kafé Marx, Stockholm, 2007-04-26.

2009

”The South and North Korean adoption issues”, *Peace Forum on the Korean Peninsula: Visions and Tasks*, The North European Chapter of the National Unification Advisory Council, Elite Hotel, Stockholm, 2009-11-21, in *Peace Forum on the Korean Peninsula: Visions and Tasks*, Seoul: The National Unification Advisory Council, 2009, pp. 92-94.